

Ο Απολλώνιος Σπαρτιάτης Πολεμιστής νουθετεί τον υιόν του

**Σκηνή 2^η: Η ισορροπία του Νου αφήνει το Φως της Ψυχής
να κάνει το Σώμα άτρωτο!**

Αδιάκοπη η προσπάθεια του πολεμιστή για την ένωση, υιέ μου. Αδιάκοπη...

Από την αδιάκοπη προσπάθεια του πολεμιστή διατηρείται η φάλαγγα, υιέ μου.

Η Αλήθεια! ..... η Αλήθεια, υιέ μου, είναι σκαλισμένη παντού σε τούτο το όμορφο κόσμημα του Δημιουργού, σκαλισμένη παντού ... η Αλήθεια.

Η πιο όμορφη στιγμή είναι η ώρα που ανατέλλει ο ήλιος, υιέ μου.

Η πιο ωραία, η πιο κρίσιμη στιγμή είναι να δει ο άνθρωπος την Αλήθεια, υιέ μου.

Η δύναμη της ενότητας πρέπει να πλημμυρίζει όλες τις Ψυχές των Ανθρώπων, υιέ μου.

Αγάπη, υιέ μου, είναι να αφήσεις το Φως της Ψυχής σου να πλημμυρίσει το σώμα σου, να βγει έξω από τα μάτια, να λούσει τους ανθρώπους.

Αυτή είναι η αγάπη, υιέ μου, το Φως της Ψυχής, το Φως το Αληθινό.

Νιώθει, υιέ μου, ο πολεμιστής, το αίμα του συμπολεμιστή του να κυλά, την καρδιά να κτύπα, σύνολο αδιάσπαστο, υιέ μου, έδαφος γόνιμο, ρίζες δυνατές, κορμιά δυνατά, άνθηση, άνθηση που θα φέρει ενότητα και καρπούς. Δονείται η αλυσίδα της φάλαγγας, υιέ μου, όλο το σύμπαν δονείται, γίνεται μουσική, γίνεται παιάνας.

Νύκτες και μέρες ολάκερες, υιέ μου, θα γεύεσαι την βροχή, τον αέρα, την ζεστασιά, την παγωνιά, τον Ήλιο, το σκοτάδι. Μένουν αναλλοίωτα στο πέρασμα του χρόνου όλα τούτα, υιέ μου. Η ζεστασιά παραμένει ζεστασιά, η παγωνιά παγωνιά, η δίψα δίψα, η πείνα πείνα. Όλα υπάρχουν αναλλοίωτα και θα πρέπει ο άνθρωπος να τα διατηρεί σε ισορροπία, υιέ μου.

Τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο.

Η ψυχή του ανθρώπου, υιέ μου, κρύβει μέσα της, τους νόμους του Σύμπαντος.

Ο νους έχει χρέος να τους ισορροπήσει, να τους δώσει ισορροπημένους στο σώμα.

Όλοι πρέπει να δοθούν στην σωστή αναλογία. Η ψυχή, υιέ μου, είναι ο τροφοδότης που τα βλέπει όλα και τα παρακολουθεί.

Δακρύζει, υιέ μου, η ψυχή με δάκρυα λύπης, αν η αναλογία δεν είναι σωστή.

Τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο.

Αυτό φάχνει ο πολεμιστής, την σωστή αναλογία. Δεν σκέπτεται η Ψυχή, υιέ μου, τον εαυτόν της, είναι πολέμαρχος η Ψυχή. Λέει στον νου. Φρόντισε το σώμα, συμπολεμιστής σου είναι το σώμα, φρόντισε μας όλους, ισορρόπησε. Και ο νους ισορροπεί, υιέ μου, και το αποτέλεσμα είναι το μέγιστο. Τότε η Ψυχή δακρύζει με δάκρυα χαράς.

Μια φάλαγγα καθαρών Ψυχών, υιέ μου, ο νους τους σε πλήρη ισορροπία και τα σώματα έτοιμα να ανταποκριθούν στο κάλεσμα. Όταν, υιέ μου, ο πολεμιστής έχει ισορροπία μέσα του, ο φόβος φεύγει από τον νου του, τα αυτιά του ακούνε την μουσική της πηγής και οδηγείται προς αυτήν με βήματα σίγουρα. Το Φως της Ψυχής αναβλύζει σαν ρυάκι από τα μάτια του, φωτίζει αυτούς που έχουν χάσει τον δρόμο τους και τους ξυπνά μέσα τους την επιθυμία να γίνουν και αυτοί πολεμιστές.

Αυτό είναι, υιέ μου, το Αληθινό απαστράπττον κάλλος της Αφροδίτης.

Λάτρεψαν το Πάνα, υιέ μου, οι άνθρωποι. Κατέβασαν το σύμπαν κάτω στην γη, τον έκαναν Θεό, τον λάτρεψαν μέσα στα σκιερά δάση, σε απότομες πλαγιές, σε βράχια, τούδωσαν ζωή, υιέ μου. Τον έβαλαν μέσα στο νου τους και τον παρουσίασαν όπως τους βολεύει στα δικά τους τα μάτια. Αλλά ο Πάνας, τραβάει την πλάστιγγα του νου και την γέρνει προς το σώμα, προς το μέρος της απόλαυσης και των ηδονών.

Μα η Αφροδίτη, υιέ μου, η όμορφη Μορφώ, που μας φωτίζει και μας ομορφαίνει, η ψυχή η απαστράπτουσα, βγάζει το αστραφτερό της κάλλος,

το σανδάλι της, και μαλώνει τον νου που ταυτίσθηκε με τα πάθη και τις συνήθειες του ζώου.

Και σμίλεψαν, υιέ μου, οι άνθρωποι πάνω στο μάρμαρο και απεικόνισαν την Αφροδίτη να μαλώνει τον νου-Πάνα με το σανδάλι της, για να ισορροπήσει.

Ποτέ, υιέ μου, τούτη η ιερή πόλις της Σπάρτης, δεν λάτρευε τον Πάνα.

Τούτη η πόλις, υιέ μου, λατρεύει τον θεό του φωτός και της μουσικής.

Ο θεός αυτός σε διδάσκει να κρατάς γερά τα ηνία των άλογων αισθήσεών σου, να πατάς γερά στο απαστράπτον άρμα της ψυχής σου, να γίνεις ένας ήλιος στην αρματοδρομία των άξιων θεαμάτων της Δημιουργίας.

Γι' αυτό, υιέ μου, πριν από κάθε μάχη ο πολεμιστής μας χτενίζεται και καλλωπίζεται για να δηλώσει στο Σύμπαν ότι λάμπει από την καθαρή του ψυχή, αντλεί την δύναμη του από αυτήν και ότι είναι έτοιμος να θυσιασθεί και να υπερασπίσει τον Νόμο του Φωτός και της Αλήθειας.

Γ.Σ.

